TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2015. gada 22. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — 5. panta 6. punkts — Radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības — Direktīva 2002/21/EK — 4. panta 1. punkts — Tiesības celt prasību par valsts regulatīvās iestādes lēmumu — "Uzņēmuma, kuru ir ietekmējis valsts regulatīvās iestādes lēmums" jēdziens — 9.b pants — Radiofrekvenču izmantošanas individuālo tiesību nodošana — Radiofrekvenču izmantošanas tiesību piešķiršana no jauna pēc uzņēmumu apvienošanās

Lieta C-282/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 24. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 24. maijā, tiesvedībā

T-Mobile Austria GmbH

pret

Telekom-Control-Kommission ,

piedaloties

Hutchison Drei Austria Holdings GmbH , agrāk *Hutchison 3G Austria Holdings GmbH,*

Hutchison Drei Austria GmbH , agrāk *Hutchison 3G Austria GmbH* un *Orange Austria Telecommunication GmbH,*

Stubai SCA ,

Orange Belgium SA ,

A1 Telekom Austria AG ,

Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie .

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] (referents) un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

* Tiesvedības valoda – vācu.

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 15. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *T-Mobile Austria GmbH* vārdā – *E. Lichtenberger*, *Rechtsanwalt*,

— *Telekom-Control-Kommission* vārdā – *W. Feiel*, *Rechtsanwalt*,

— *Hutchison Drei Austria Holdings GmbH* un *Hutchison Drei Austria GmbH* vārdā – *B. Burtscher*, *Rechtsanwalt*,

— *A1 Telekom Austria AG* vārdā – *H. Kristoferitsch* un *S. Huber*, *Rechtsanwälte*,

— Austrijas valdības vārdā – *A. Posch*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun* un *L. Nicolae*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2014. gada 9. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.), kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/140/EK (OV L 337, 37. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatdirektīva"), 4. un 9.b panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.), kas ir grozīta ar Direktīvu 2009/140 (turpmāk tekstā – "atļauju izsniegšanas direktīva"), 5. panta 6. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts strīdā starp *T-Mobile Austria GmbH* (turpmāk tekstā – "*T-Mobile Austria*") un *Telekom-Control-Kommission* (Telekomunikāciju kontroles padome, turpmāk tekstā – "*TCK*") par pēdējās atteikumu atzīt to par [procedūras] dalībnieci, kā arī par iespēju pārsūdzēt *TCK* šajā procedūrā pieņemto lēmumu sabiedrības īpašnieku struktūras grozīšanas atļaujas procedūrā, kas notika *Hutchison 3G Austria GmbH*, kura kļuva par *Hutchison Drei Austria GmbH* (turpmāk tekstā – "*Hutchison Drei Austria*"), nopērkot *Orange Austria Telecommunication GmbH* (turpmāk tekstā – "*Orange*").

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Pamatdirektīvas 4. panta "Pārsūdzības tiesības" 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis nodrošina to, ka valstī darbojas efektīvs mehānisms, lai jebkuram lietotājam vai uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus un ko ir ietekmējis valsts regulatīvās iestādes [turpmāk tekstā – "regulatīvā iestāde"] lēmums, būtu tiesības pārsūdzēt

lēmumu pārsūdzības iestādē, kas ir neatkarīga no iesaistītajām pusēm. Šai iestādei, kas var būt tiesa, ir attiecīga lietpratība, lai tā varētu efektīvi pildīt savas funkcijas. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiek pienācīgi ņemti vērā lietas apstākļi un ka ir izveidots efektīvs pārsūdzības mehānisms.

[..]"

4 Pamatdirektīvas 8. panta "Politikas mērķi un reglamentējoši principi" 2. punktā ir noteikts:

"[*TCK*] veicina konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu, elektronisko komunikāciju pakalpojumu un saistīto iekārtu un pakalpojumu nodrošināšanā, *inter alia*:

[..]

b) panākot to, ka elektronisko komunikāciju nozarē, tostarp satura izplatīšanas jomā, nenotiek konkurences traucēšana vai ierobežošana;

[..]

d) veicinot efektīvu radio frekvenču un numuru resursu izmantošanu un nodrošinot to efektīvu pārvaldību."

5 Pamatdirektīvas 9.b pantā "Elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pārvaldība" ir noteikts:

"1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi saskaņā ar radiofrekvenču izmantošanai izvirzītajiem nosacījumiem un attiecīgās valsts procedūrām var nodot vai iznomāt citiem uzņēmumiem individuālās tiesības izmantot radiofrekvences joslās, attiecībā uz kurām tas ir paredzēts saskaņā ar 3. punktu pieņemtajos īstenošanas pasākumos.

Arī attiecībā uz citām joslām dalībvalstis var paredzēt, ka uzņēmumi saskaņā ar attiecīgās valsts procedūru nodod vai iznomā citiem uzņēmumiem individuālās tiesības izmanto[t] radiofrekvences.

[..]

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmuma nodoms nodot radiofrekvenču izmantošanas tiesības, kā arī veiktā nodošana tiek saskaņā ar valsts procedūrām paziņota kompetentajām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību piešķīrumiem, un darīta zināma atklātībai. [..]

[..]"

6 Atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta "Radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības" 2. un 6. punktā ir noteikts:

"2. [..]

Neskarot īpašos kritērijus un procedūras, ko dalībvalstis noteikušas, lai piešķirtu radiofrekvenču izmantošanas tiesības radio un televīzijas apraides satura pakalpojumu sniedzējiem vispārējas ieinteresētības mērķu īstenošanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, šādas radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības piešķir ar atvērtu, objektīvu, pārskatāmu, nediskriminējošu un samērīgu procedūru palīdzību un – attiecībā uz radiofrekvencēm – saskaņā ar [pamatdirektīvas] 9. panta noteikumiem. Izņēmums saistībā ar prasību pēc atvērta[s] procedūras ir iespējams vienīgi tad, ja

radiofrekvenču izmantošanas individuālo tiesību piešķiršana radio vai televīzijas apraides satura pakalpojumu sniedzējiem ir svarīga vispārējas ieinteresētības [vispārējo interešu] mērķa sasniegšanai, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

Piešķirot izmantošanas tiesības, dalībvalstis norāda, vai un saskaņā ar kādiem nosacījumiem tiesību turētājs var nodot šīs tiesības. Attiecībā uz radiofrekvencēm šie noteikumi ir saskaņā ar [pamatdirektīvas] 9. un 9.b pantu.

[..]

6. Kompetentās valsts iestādes nodrošina to, ka radiofrekvences tiek efektīvi un faktiski izmantotas saskaņā ar [pamatdirektīvas] 8. panta 2. punktu un 9. panta 2. punktu. Tās nodrošina to, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā netiek traucēta konkurence. Šādiem nolūkiem dalībvalstis var veikt piemērotus pasākumus, piemēram, atļaut radiofrekvenču izmantošanas tiesību pārdošanu vai iznomāšanu."

Austrijas tiesības

7 Vispārīgā administratīvā procesa likuma (*Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz*) 8. pantā ir noteikts:

"Ieinteresētās personas ir personas, kas izmanto iestādes darbību vai uz kurām attiecas šī darbība, un, ciktāl tām attiecībā uz šī procesa priekšmetu ir tiesības vai tiesiskās intereses, ir [procesa] dalībnieces."

8 2003. gada Likuma par telekomunikācijām (*Telekommunikationsgesetz 2003*, *BGBl. I, 70/2003*; turpmāk tekstā – "*TKG 2003*") 54. panta 1. punktā ir noteikts:

"Radiofrekvenču piešķiršana notiek atbilstoši izmantošanas un frekvenču piešķiršanas atkarībā no objektīviem, pārskatāmiem, nediskriminējošiem un samērīgiem principiem plāna, pamatojoties uz caurskatāmām un objektīvām procedūrām un ievērojot tehnoloģisku neitralitāti un neitralitāti attiecībā uz pakalpojumiem."

9 *TKG 2003* 55. pants "Radiofrekvenču piešķiršana, ko veic regulatīvā iestāde" ir izteikts šādi:

"1. [*TCK*] ir jāpiešķir tās rīcībā esošās radiofrekvences tam pieteikuma iesniedzējam, kas atbilst 2. punkta otrajā rindā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un nodrošina visefektīvāko radiofrekvenču izmantošanu [..]

2. [*TCK*] ir jāpiešķir radiofrekvences saskaņā ar atklātas, taisnīgas un nediskriminējošas procedūras un saimnieciskās efektivitātes principiem. Norādītajai piešķiršanai ir jābalstās uz publiskā iepirkuma procedūru,

1) ja tā pēc savas iniciatīvas konstatē šādu vajadzību vai

2) saskaņā ar pieteikumu un ja [*TCK*] uzskata, ka pretendents var izpildīt ar radiofrekvenču izmantošanas tiesībām saistītos nosacījumus. [..]

[..]

8. Piešķiršanas procedūrā pretendenti veido vienu kopumu. [..]

[..]"

10 *TKG 2003* 56. pantā "Radiofrekvenču nodošana, sabiedrības īpašnieku struktūras grozīšana" ir paredzēts:

"1. Tiesību izmantot radiofrekvences, ko ir piešķīrusi [*TCK*], nodošanai ir vajadzīga iepriekšēja vienošanās. [*TCK*] publicē pieteikumu atļaut nodot tiesības izmantot radiofrekvences, kā arī savu lēmumu šajā lietā. [*TCK*] pieņem lēmumu katrā lietā par ietekmes, tostarp tehniskās, uz konkurenci vērtējumu. Atļaujai var būt noteikti nosacījumi par pienākumiem, ja tie ir nepieciešami, lai izvairītos no konkurences ietekmēšanas riska. Katrā ziņā atļauja ir jānoraida, ja, neraugoties uz noteiktajiem pienākumiem, pastāv konkurences ietekmēšanas risks.

1.a Ja radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas ietvaros izrādās, ka radiofrekvenču izmantošanas veida un apmēra grozījums tiek paredzēts, lai novērstu jebkādu negatīvu tehnisku ietekmi uz konkurenci, šis grozījums ir jāveic atbilstoši 57. panta normām.

2. Sabiedrības, kam ir piešķirtas tiesības izmantot radiofrekvences 55. pantā paredzētajā procedūrā, īpašnieku struktūras būtiskām izmaiņām ir vajadzīga regulatīvās iestādes iepriekšēja piekrišana. 1. punkta trešais līdz pēdējais teikums ir piemērojami *mutatis mutandis*.

[..]"

11 *TKG 2003* 57. panta "Radiofrekvenču piešķiršanas grozīšana" 4. punktā ir noteikts:

"Pēc tiesību īpašnieka lūguma [*TCK*] var grozīt piešķirto radiofrekvenču izmantošanas [tiesības] (54. panta 3. punkts). [..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

12 No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka pamatlieta ir saistīta ar pirkšanas darījumu, *Hutchison Drei Austria* pērkot *Orange*, kas piederēja *Stubai SCA* un *Orange Belgium SA*. *A1 Telekom Austria AG* (turpmāk tekstā – "*A1 Telekom Austria*") bija iesaistīta šajā darījumā kā noteiktu radiofrekvenču izmantošanas tiesību, kas ir šīs pirkšanas rezultātā izveidotajai jaunajai juridiskajai personai, nodevēja.

13 2012. gada 7. maijā Eiropas Komisijai tika paziņots par minēto darījumu starp *Hutchison Drei Austria* un *Orange*, kas ir koncentrācija atbilstoši Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV L 24, 1. lpp.) 4. pantam.

14 2012. gada 23. maijā *Hutchison Drei Austria* un *Orange*, pamatojoties uz *TKG 2003* 56. panta 2. punktu, iesniedza *TCK* pieteikumu par atļauju grozīt sabiedrības īpašnieku struktūru pēc koncentrācijas.

15 2012. gada 9. jūlijā *A1 Telekom Austria*, *Hutchison Drei Austria* un *Orange* iesniedza *TCK* pieteikumu par atļauju nodot noteiktu radiofrekvenču izmantošanas tiesības atbilstoši *TKG 2003* 56. panta 1. punktam.

16 2012. gada 10. jūlijā procedūras, ko 2012. gada 23. maijā uzsāka *Hutchison Drei Austria* un *Orange*, ietvaros *T-Mobile Austria* iesniedza *TCK* apsvērumus, kuros tā pauda šaubas par *Hutchison Drei Austria* izdarīto *Orange* pirkumu un sabiedrības īpašnieku struktūras maiņu. Tā prasīja noteikt šīm sabiedrībām pienākumus, lai novērstu konkurences apdraudējumu.

17 2012. gada 10. decembrī *T-Mobile Austria* lūdza *TCK* atzīt to par šīs procedūras dalībnieci Vispārīgā likuma par administratīvo procesu 8. panta izpratnē. Šajā ziņā tā vēlējās, pirmkārt, tiesības formāli tikt uzklausītai minētajā procedūrā, saņemt paziņojumu par prasītāju procesuālajiem dokumentiem, ekspertīzes, tiesas sēdes protokolus un galīgo lēmumu, kā arī, otrkārt, iegūt iespēju pārsūdzēt šo lēmumu.

18 Ar 2012. gada 12. decembra lēmumu Komisija atļāva minēto uzņēmumu plānoto koncentrāciju un saistībā ar šo atļauju paredzēja noteiktas saistības. Šīs procedūras ietvaros *T-Mobile Austria* tika atļauts piedalīties sēdēs kā trešajai ieinteresētajai personai un piedalīties konsultācijās ar tirgus dalībniekiem, kas notika attiecībā uz *Hutchison Drei Austria* saistībām.

19 Ar *TCK* 2012. gada 13. decembra lēmumu tika dota piekrišana *Hutchison Drei Austria* un *Orange* prasītajām īpašnieku struktūras izmaiņām – ar nosacījumu, it īpaši, ka tiks izpildīti Komisijas lēmumā noteiktie nosacījumi un ka šie uzņēmumi nodos noteiktas radiofrekvenču izmantošanas tiesības *A1 Telekom Austria*. Tādējādi *TCK* atļāva nodot *Hutchison Drei Austria* un *Orange* radiofrekvenču izmantošanas tiesības *A1 Telekom Austria*. Turklāt tā noraidīja *T-Mobile Austria* pieteikumu atzīt to par atļaujas grozīt *Hutchison Drei Austria* un *Orange* sabiedrības īpašnieku struktūru piešķiršanas procedūras dalībnieci.

20 Savā lēmumā, ar kuru ir noraidīts pēdējais minētais *T-Mobile Austria* pieteikums, *TCK* uzskatīja, ka ne valsts tiesībās, ne Savienības tiesībās nav prasīts, lai dalībnieces statuss tiktu atzīts uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus un tā, baidoties, ka konkurējošas sabiedrības īpašnieku struktūras grozījumi ietekmēs tās saimniecisko situāciju, iegūtu dalībnieces statusu šo grozījumu atļaušanas procedūrā.

21 *T-Mobile Austria* pārsūdzēja *TCK* lēmumu *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa). Prasības pamatojumā tā norādīja, ka uzņēmumu īpašnieku struktūras grozījumu atļaujas procedūrā regulatīvajā iestādē vai radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas procedūrā regulatīvajā iestādē ir jāuzskata, ka konkurents, kura paša rīcībā ir radiofrekvences, ir ietekmēts pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta izpratnē. Šajā ziņā tā norādīja uz spriedumu *Tele2 Telecommunication* (C-426/05, EU:C:2008:103).

22 Iesniedzējtiesa jautā, vai ir jāuzskata, ka *T-Mobile Austria*, radiofrekvenču izmantošanas tiesību īpašniece, ar atļaujas grozīt sabiedrības īpašnieku struktūru citu uzņēmumu, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus, apvienošanās dēļ piešķiršanas procedūras ietvaros pieņemtu lēmumu ir ietekmēta pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta izpratnē. Tā paskaidro, ka saskaņā ar tās 2008. gada 26. martā pasludināto spriedumu *T-Mobile Austria* ir jāatzīst dalībnieces statuss šajā procedūrā Vispārējā administratīvā procesa likuma 8. panta izpratnē, ja tā ir jāuzskata par ietekmētu šīs tiesību normas izpratnē.

23 Iesniedzējtiesa norāda, ka pirmajā brīdī šķiet, ka minētā procedūra tieši nerada tiesības trešo personu uzņēmumiem, kuru tiesiskā situācija nemainās tiktāl, ciktāl tie var turpināt izmantot tiem jau piešķirtās radiofrekvences. Tomēr nevar tikt izslēgts, pēc tās domām, ka prasītāja kā radiofrekvenču izmantošanas tiesību īpašniece būtu jāuzskata par ietekmētu pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta izpratnē.

24 Iesniedzējtiesa norāda, ka procedūrā, kurā paredzēts grozīt uzņēmumu, kas ir radiofrekvenču izmantošanas tiesību īpašnieki, īpašnieku struktūru, var būt nepieciešami atbilstoši pavadošie pasākumi, lai novērstu jebkuru konkurences izkropļojumu saistībā ar šo tiesību piešķiršanu, jo atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punkta pēdējā teikumā ir tieši noteikta "radiofrekvenču izmantošanas tiesību pārdošan[a]". Tieši tas, pēc tās domām, esot noticis šajā lietā, jo, tā kā tas, ka *Hutchison Drei Austria* nopērk *Orange*, palielinot bažas par šādu konkurences izkropļošanu, *TCK* apgalvoja, ka ir nepieciešams, ka pēdējā minētā nodod savu radiofrekvenču izmantošanas tiesību daļu citam uzņēmumam. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šāds pienākums ietekmē ne tikai izmantošanas tiesību, kas ir jānodod, īpašnieka uzņēmuma un šo tiesību ieguvēja juridisko statusu, bet arī citu tādu

uzņēmumu juridisko statusu, kuriem jau ir radiofrekvenču izmantošanas tiesības, kā, piemēram, *T-Mobile Austria*, kas ir potenciāli ieguvēji vai kuru radiofrekvenču attiecīgā daļa tiek mainīta apvienošanās dēļ, kā arī radiofrekvenču izmantošanas tiesību daļējas nodošanas citam uzņēmumam dēļ, lai samazinātu šīs apvienošanās negatīvo ietekmi uz konkurenci.

25 Iesniedzējtiesa piebilst, ka pirmajā radiofrekvenču piešķiršanas, ko veica regulatīvā iestāde, procedūrā pretendenti veidoja grupu un šī radiofrekvenču piešķiršana bija jāveic, ievērojot atklātas, taisnīgas un nediskriminējošas procedūras principus, kas noteikti atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 2. punktā. Tādējādi radiofrekvenču izmantošanas tiesību jebkurai vēlākai nodošanai – vienalga, vai ar līgumu, vai pēc regulatīvās iestādes rīkojuma, ar ko tiek grozīta šī piešķiršana, – arī ir jāatbilst šiem principiem atbilstoši šīs direktīvas 5. panta 6. punktam.

26 Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai pamatdirektīvas 4. un 9.b pants un atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem valsts procedūrā atbilstoši atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punktam konkurentam tiek piešķirts uzņēmuma, kuru ir ietekmējis valsts pārvaldes iestādes lēmums, statuss pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta izpratnē?"

27 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 30. septembra rīkojumu iesniedzējtiesas pieteikums par šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatīšanu paātrinātā procedūrā, kas paredzēta Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23.a pantā un Tiesas Reglamenta 105. pantā, tika noraidīts.

Par prejudiciālo jautājumu

28 Uzdodot šo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai pamatdirektīvas 4. panta 1. un 9.b punkts, kā arī atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību īpašnieks un dalībnieku konkurents radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas procedūrā, kas paredzēta šajā 5. panta 6. punktā, var tikt kvalificēts kā perona, kuru ietekmē šajā procedūrā regulatīvās iestādes pieņemts lēmums pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta izpratnē, un līdz ar to ir jāatzīst tā tiesības piedalīties minētajā atļaujas izsniegšanas procedūrā.

29 *T-Mobile Austria* un Komisija apgalvo, ka uz šo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši. *Hutchison Drei Austria*, *Hutchison Drei Austria Holdings GmbH*, *A1 Telekom Austria* kā arī Austrijas valdība savukārt apgalvo, ka uz to ir jāatbild noraidoši, precizējot it īpaši, ka atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punkts uzņēmumam, kas nepiedalās radiofrekvences izmantošanas tiesību nodošanas procedūrā, kura paredzēta šajā tiesību normā, nerada nekādas tiesības piedalīties šajā procedūrā.

30 Pamatdirektīvas 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka "dalībvalstis nodrošina to, ka valsts līmenī pastāv efektīvs mehānisms, saskaņā ar kuru jebkuram lietotājam vai uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus, kuru ir ietekmējis [regulatīvās iestādes] lēmums, ir tiesības pārsūdzēt lēmumu pārsūdzības iestādē, kas ir neatkarīga no iesaistītajām dalībniecēm".

31 Izmantotāja vai uzņēmuma, kuru ietekmē regulatīvās iestādes pieņemtais lēmums, jēdziens tomēr pamatdirektīvā nav definēts.

32 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (skat. šajā ziņā spriedumus *Tele2 Telecommunication*, EU:C:2008:103, 27. punkts, kā arī *The Number (UK)* un *Conduit Enterprises*, C-16/10, EU:C:2011:92, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka pamatdirektīvas 4. pantā ir ietverts efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips, atbilstoši kuram dalībvalstu tiesām ir jānodrošina tiesību, kas indivīdiem izriet no Savienības tiesībām, aizsardzība (skat. šajā ziņā spriedumu *Tele2 Telecommunication*, EU:C:2008:103, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Pamatdirektīvas 4. pantā minētajā gadījumā dalībvalstīm ir jāparedz pārsūdzības tiesības tiesā, lai nodrošinātu lietotāju un uzņēmumu no Savienības tiesībām izrietošo tiesību aizsardzību. No tā izriet, ka pienākums nodrošināt efektīvu tiesas aizsardzību, kas ir pamatdirektīvas 4. panta mērķis, ir jāattiecina gan uz izmantotājiem, gan uzņēmumiem, kuri var atsaukties uz tiesībām, kas izriet no Savienības tiesiskās kārtības, it īpaši direktīvām par telekomunikācijām, un kuru tiesības aizskar regulatīvās iestādes lēmums (spriedums *Tele2 Telecommunication*, EU:C:2008:103, 31. un 32. punkts).

35 Ņemot vērā šos elementus, Tiesa lietā attiecībā uz tirgus analīzes procedūru, kas paredzēta pamatdirektīvas 16. pantā, nosprieda, ka uzņēmumi, kas ir uzņēmuma, kuram ir būtiska ietekme attiecīgajā tirgū, konkurenti, kā potenciālie tiesību, kuras ir saistītas ar īpašiem regulatīviem pienākumiem, kurus regulatīvā iestāde ir noteikusi šim uzņēmumam, kam ir būtiska ietekme, īpašnieki var tikt uzskatīti par tādiem, kurus pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta nozīmē ietekmē šīs iestādes lēmumi, ar kuriem tiek grozīti vai atsaukti minētie pienākumi (skat. šajā ziņā spriedumu *Tele2 Telecommunication*, EU:C:2008:103, 36. punkts).

36 Turklāt Tiesa norādīja, ka, tā kā saskaņā ar pamatdirektīvas 8. panta 2. punktu regulatīvā iestāde veicina konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu, elektronisko komunikāciju pakalpojumu, kā arī saistīto iekārtu un pakalpojumu nodrošināšanā, *inter alia*, nodrošinot, ka nepastāv konkurences kropļošana vai ierobežošana elektronisko komunikāciju nozarē, šaura pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru šajā tiesību normā nav piešķirtas tiesības celt prasību citām personām, kas nav regulatīvās iestādes lēmumu adresātes, būtu grūti savienojama ar vispārīgajiem mērķiem un regulatīvajiem principiem, kas attiecībā uz regulatīvo iestādi izriet no pamatdirektīvas 8. panta, it īpaši ar mērķi veicināt konkurenci (skat. šajā ziņā spriedumu *Tele2 Telecommunication*, EU:C:2008:103, 37. un 38. punkts).

37 Kā ģenerāladvokāts ir uzsvēris savu secinājumu 74. punktā, pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta norma attiecas it īpaši uz visiem uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus. Tātad ir jāuzskata, ka šī tiesību norma attiecas gan uz attiecīgo lēmuma adresātu, gan uz citiem uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus un kas var būt šī adresāta konkurenti, ciktāl attiecīgais lēmums var ietekmēt to stāvokli tirgū.

38 Ir jānorāda arī, ka pamatdirektīvas 8. panta 2. punktā dalībvalstīm ir piešķirts pienākums nodrošināt, ka regulatīvā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai sekmētu konkurenci elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanas jomā, garantējot, ka konkurence elektronisko telekomunikāciju nozarē netiek ne traucēta, ne ierobežota, un novēršot pēdējos šķēršļus šo pakalpojumu sniegšanai (skat. šajā ziņā spriedumus *Centro Europa* 7, C-380/05, EU:C:2008:59, 81. punkts, kā arī Komisija/Polija, C-227/07, EU:C:2008:620, 62. un 63. punkts).

39 Līdz ar to ir jāuzskata, ka tāds uzņēmums, kāds ir *T-Mobile Austria*, var tikt uzskatīts par ietekmētu pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta izpratnē ar regulatīvās iestādes lēmumu, kas pieņemts direktīvās par elektroniskajām komunikācijām paredzētās procedūras ietvaros, ja šāds uzņēmums, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus, ir regulatīvās iestādes lēmuma adresāta uzņēmuma vai uzņēmumu konkurents, ja regulatīvā iestāde lemj procedūras, kas ir vērsta uz konkurences saglabāšanu, ietvaros un ja attiecīgais lēmums var ietekmēt pēdējā minētā uzņēmuma stāvokli tirgū.

40 Šajā gadījumā iesniedzējtiesas uzdotais jautājums attiecas uz konkurenta tiesībām atļaujas grozīt konkurējošu uzņēmumu īpašnieku struktūru procedūrā, kas izraisa uzņēmumu, kuri tajā piedalās, radiofrekvenču nodošanu un tādējādi grozījumus radiofrekvenču sadalē starp tirgū aktīvajiem

uzņēmumiem. Ir skaidrs, ka runa ir par procedūru, ko veic *TCK* atbilstoši *TKG 2003* 56. panta 2. punktam, ar kuru Austrijas tiesībās ir transponēts atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punkts, kas attiecas uz radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanu.

41 Tādējādi ir jānosaka, vai lēmumi, kas regulatīvajai iestādei ir jāpieņem atbilstoši atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punktam, ir vērsti uz konkurences saglabāšanu un vai šādi lēmumi var ietekmēt uzņēmuma, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus un kas ir šī lēmuma adresāta vai adresātu konkurents, stāvokli tirgū.

42 Attiecībā uz procedūrām saistībā ar radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanu pamatdirektīvas 9.b panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi saskaņā ar radiofrekvenču izmantošanai izvirzītajiem nosacījumiem un attiecīgās valsts procedūrām var nodot individuālās tiesības izmantot radiofrekvences.

43 Atbilstoši atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 2. punkta otrajai daļai radiofrekvenču izmantošanas tiesību pirmajā piešķiršanā dalībvalstīm ir jānodrošina, ka šīs tiesības tiek piešķirtas atvērtās, objektīvās, pārskatāmās, nediskriminējošās un samērīgās procedūrās, kā arī saskaņā ar pamatdirektīvas 9. panta normām.

44 Turklāt atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punktā it īpaši ir noteikts regulatīvās iestādes pienākums nodrošināt, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā netiek traucēta konkurence.

45 It īpaši, kā tas ir atgādināts iepriekš šī sprieduma 38. punktā, pamatdirektīvas 8. pantā dalībvalstīm ir uzlikts pienākums nodrošināt, ka regulatīvā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai sekmētu konkurenci elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanas jomā, garantējot, ka konkurence elektronisko komunikāciju nozarē netiek ne traucēta, ne ierobežota, un novēršot pēdējos šķēršļus minēto pakalpojumu sniegšanai.

46 No minētā izriet, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas procedūra, uz kuru attiecas it īpaši atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punkts, un tātad procedūra *TCK*, kas ir pamatlietas priekšmets, ir vērsta uz konkurences saglabāšanu.

47 Turklāt, kā izriet no iesniedzējtiesas lēmuma, prasītāja pamatlietā, tas ir, *T-Mobile Austria*, tieši konkurē ar radiofrekvenču nodošanas darījuma pusēm, tas ir, ar *Orange*, *Hutchison Drei Austria* un *A1 Telekom Austria*, elektronisko komunikāciju pakalpojumu tirgū. Tādējādi ir jāuzskata, ka to ietekmē tāds regulatīvās iestādes lēmums, kāds ir pamatlietā, jo *Orange* un *Hutchison Drei Austria* radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošana *A1 Telekom Austria* maina šo uzņēmumu attiecīgās radiofrekvenču uzkrājumu daļas un līdz ar to ietekmē *T-Mobile Austria* stāvokli minētajā tirgū.

48 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka pamatdirektīvas 4. panta 1. un 9. punkts, kā arī atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmums tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, var tikt uzskatīts par ietekmētu pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta izpratnē, ja šāds uzņēmums, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus, ir uzņēmuma vai uzņēmumu, kas ir 5. panta 6. punktā paredzētās radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas atļaujas procedūras dalībnieki un regulatīvās iestādes lēmuma adresāti, konkurents un ja šis lēmums var ietekmēt šī pirmā uzņēmuma stāvokli tirgū.

Par tiesāšanās izdevumiem

49 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva), kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/140/EK, 4. un 9.b pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva), kas ir grozīta ar Direktīvu 2009/140, 5. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmums tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, var tikt uzskatīts par ietekmētu Direktīvas 2002/21, kas ir grozīta ar Direktīvu 2009/140, 4. panta 1. punkta izpratnē, ja šāds uzņēmums, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus, ir uzņēmuma vai uzņēmumu, kas ir 5. panta 6. punktā paredzētās radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas atļaujas procedūras dalībnieki un valsts regulatīvās iestādes lēmuma adresāti, konkurents un ja šis lēmums var ietekmēt šī pirmā uzņēmuma stāvokli tirgū.

[Paraksti]